

- Новітні кримінально-правові дослідження – 2021: Альманах наукових праць / за ред. проф. Є. А. Стрельцова, проф. О. В. Козаченка, PhD О.М. Мусиченко. Миколаїв: МПП НУ ОЮА, 2021. С. 21–31
5. Справа «Коккінакіс проти Греції» № 14307/88 (1993) Європейський Суд з прав людини та основоположних свобод. (25 травня 1993).

СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК ПРИНЦИП ТРУДОВОГО ПРАВА: ПРАВОВІ ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

Панаско Юрій Іванович, аспірант 1
р.н. спеціальність 081 Право,
Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди

«Право є мистецтво добра і справедливості» - цей вислів всім знайомий з курсу римського права. І навряд чи знайдеться хтось, хто не погодиться з ним, адже право, власне, й виникло саме для того, щоб забезпечити у людському суспільстві справедливість. Тобто справедливість – це засада, на якій будується право як система загальнообов'язкових правил. Саме ця засада дозволяє збудувати такий механізм функціонування цих правил, який визначає результат, який було задумано на початку і до якого прагнули – кінцеву мету – забезпечення якогось суспільного блага, яким можуть користуватись усі члени суспільства без будь-якої різниці.

Влучним є наступний вислів про справедливість: «це вість про справдження правдивості наших надій. Надій на достойне життя в Україні, надій на життя по правді, без корупції, без брехні, без фальсифікації – по справедливості. Справедливість – це омріяна українським людом праведність поведінки керівників, яким народ дав право справляти (справувати) владу. Справедливість – це найвищий закон життя чесних людей, котрі насправді ведують (відануть, знають), що любити ближнього треба не лише словами, а й справами, вчинками. Справедливість – це те, що можна справдити, тобто перевірити правдою» [1].

По суті – справедливість – це уявлення про те, як має бути. Про правду, про рівність, про об'єктивність, про убезпечення від ризиків суб'єктивізму. Саме ці складові наповнюють зміст справедливості, яка виступає засадою права.

Будучи засадою самою по собі, не могло бути інакше ніж визначити справедливість як принцип для права як системи норм, так і окремих галузей

права – його частинок. Зокрема і трудового права, яке є найбільш близьким до охорони прояву власної природи людини та похідних від цього прав.

Саме трудове право, яке з'явилося пізніше більшості галузей права, мало змогу формуватися на усвідомленій, апробованій у багатьох інших відносинах, так би мовити, зрілій справедливості, яка змогла гармонійно об'єднати протилежні бачення контрагентів: працівника і роботодавця, примиривши їх і перетворивши їх на партнерів, з'єднаних спільною метою, спрямованою на діалог один з одним заради успішного, якісного, ефективного процесу трудової діяльності підприємства, установи, організації.

Таким чином, справедливість, як принцип трудового права, дозволила визначити орієнтир не тільки вихідних позицій змісту норм галузі трудового права, але й орієнтир динаміки його розвитку, що окреслює перспективи його майбутнього.

Сучасність кидає нормам трудового права виклик оптимізувати той соціальний діалог, зародки якого почали з'являтися у трудовому законодавстві України в кінці 20 ст. і віднайти ефективні шляхи для переплетіння різновекторних інтересів працівника і роботодавця у правовому полі задля реалізації інтересу суспільства: забезпечення стійкого розвитку людської цивілізації. І норми модернізованого трудового законодавства України мають це враховувати.

Список використаних джерел

1. Справедливість – поняття організаційне. Віче. Журнал. Громадянське суспільство. URL: 2007. №5. <https://veche.kiev.ua/journal/543/>.

ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИЙ ТРАВМАТИЗМ І СМЕРТНІСТЬ: НОВІ ЕНЕРГЕТИЧНІ ВИКЛИКИ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Панова Світлана Василівна, молодший науковий співробітник відділу кримінологічних досліджень Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Стапшиса Національної академії правових наук України (м. Харків, Україна)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2154-415X>